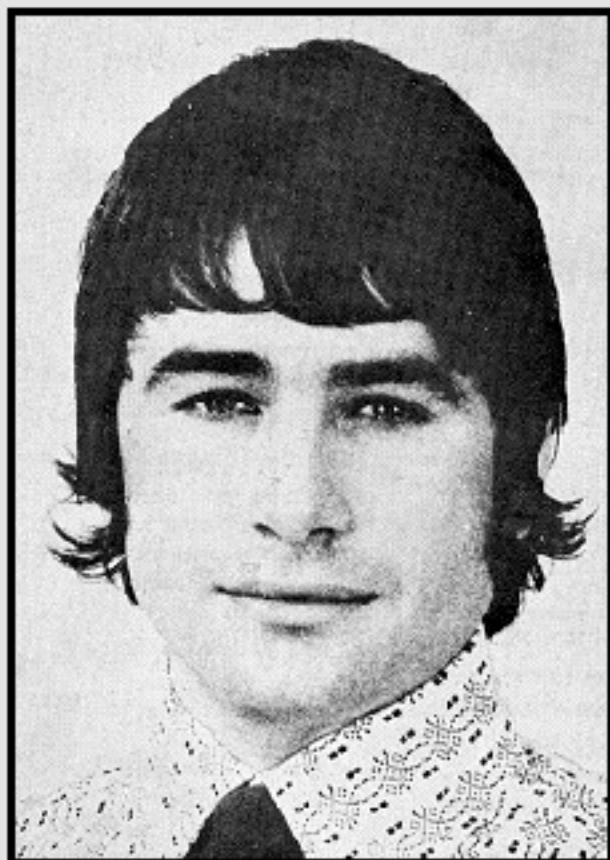

לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

כהן
דוד יואל

ז"ל

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

הרעיון להוציא לאור חוברת על יקיר שנופל הוא שכוח ובד"כ נועד להנציח את זכרו של הנופל בקרב משפחתו, חבריו ומכריו. דודי יישאר חרוט בלבנו לנצח גם אם לא היינו מלקטים את החומר המובא כאן. המטרה האמיתית לשמה עמדתי להגשים רעיון זה, הוא הצורך בכלי עזר נוסף על מנת ללמד את תמר אודות אביה שממילא רק באמצעים כאלה תכיר אותו ותזכור אותו.

זה חודשים רבים שאני מנסה להעלות על הכתב את אשר אני חושבת, מהרהרת מזכירה לעצמי אודות דודי. והדבר קשה. במחשבה הכל מנוסח איכשהו וזה ברור לי, אבל על מנת להעביר את הדברים לאחרים, הדבר דורש הרבה כוחות, יכולת כתיבה ויותר מכל — זה מעורר שוב סערות רגשות. קשה לתאר אדם כמו דודי במלים דוממות ואילמות.

ואז אני שואלת את עצמי כיצד אתאר אותו: בתור חבר? בעל? בן? הלא את כל התפקידים הללו מיילא בשיא השלמות ועל כן מעידים דברי חבריו לעבודה, חבריו לנשק מפקדיו ופיקודיו בצבא.

הכרתי את דודי שש שנים לפני שנשאנו ובכל אותן שנים גיליתי כל פעם עוד ועוד תכונות וצדדים שרציתי „לקנות“ ממנו. דודי היה בשבילי הרבה יותר מבעל, הוא היה חבר לחיים וחבר טוב ויקר. הוא הפך להיות חלק ממני ולאבד אותו משמעו לאבד חלק ממני, לאבד את שמחת החיים ואהבת החיים. מעולם לא יכולתי לתאר לעצמי כיצד חיים בלעדיו. כל רגע שלא היינו יחד נראה לי נצחי ולכן לחיות בלעדיו פירושו לחיות פצועה לעד.

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

דודי היה בטוח בעצמו והרגשה זו השרה תמיד על הסובבים אותו. שום דבר לא הווה לגביו בעיה, כל עזרה שהושיט לאחרי, היתה מלאה כנות ורצון אמיתי לתת מעצמו.

דודי ידע להגיע לכל אחד, מצא מקום בכל מצב, השתלב בכל חברה ואנשים שפגש פעם ראשונה קבלו את ההרגשה כאילו מכירים אותו שנים רבות. דודי יותר מכל אחד ידע להעניק חום למשפחתו ואז נראה הדבר כמובן מאליו.

כעת נותרנו ללא בטחון, ללא חום, הכל התפרק הכל נחרב.

תמיד הייתי ערה לתלות הגדולה שפיתחתי בו אך הדבר היה נוח ונראה היה טבעי ולכן נתתי לתלות הזאת להתפתח עוד ועוד.

כעת, כאשר הוא נלקח ממני אחרי תקופה קצרה כל כך של אושר אמיתי, אני מרגישה בחסרונו בכל צעד ושעל בחיי היום יום. כל דבר בבית, כל ספר, תקליט, רהיט, הכל קשור בו בצורה זו או אחרת וכאן הקושי.

תקוותי היחידה היא שתמר, הדומה לו כל כך במראה החיצוני תדמה לו גם באישיותה וכך אולי אוכל להתנחם קצת ברגעים קשים של משבר.

חני

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

דודי, לכתוב עליך קשה, בלתי אפשרי, כי כל אשר ייכתב מתגמד ליד דמותך הענקית אשר תלווה אותי לכל חיי.

לי היית אח יותר מאשר במובן המשפחתי, המלה „אחים" אינה מקבילה למערכת היחסים והרגשות העמוקה ששררה בינינו. אהבתי והערצתי אותך, כי היית הכל לגבי. היית לי כמורה דרך המכוון את דרכי ומיעץ לי בהתלבטויותי, רציתי להיות כמוך אך קשה היה לי להדמות לדמותך, ליופיך, לחוש ההומור הבריא שלך, לטוב לבך, להיותך בעל מסור ונאמן.

הייתם באים לשבת, אתה וחני היקירה, הבית לבש חג, חג בבית כי חני ודודי בבית, יושבים ומשוחחים על הכל, מטיילים במושב ונהנים מהימצאותנו יחד. כאבת את כאבי ושמחת בשמחתי. כשהיית בהופעה בפסטיבל הזמר נשקת אותי לאחר ההופעה, חבקת אותי ואמרת: נעם! אני אוהב אותך וגאה בך! כזה היית כן אוהב ורגיש.

אבל כיום כל מה שנוותר הם זכרונות, זכרונות נעימים ויפים מימי הילדות שלנו, מהחוויות והמריכות המשותפות שלנו.

דודי האח היקר האהוב והנערץ, נעקרת מתוכנו, נלקחת מאתנו במכה פתאומית ואכזרית, נותרנו בודד. ההודעה ממנה כה פחדנו ויראנו, כל כך לא רצינו אותה, כי אתה דודי היפה, המושלם הנהדר האגדה, גם אתה חלל, זה לשון ההודעה, אך בלבנו אתה נמצא תמיד, בתוך תוכי אני מדבר אותך, אם בחלום ואם בחיי היום-יום רואה אני את דמותך הצוחקת, היפה, חיוך מלוא הפה האומר בדיחה.

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

כשהיית בתחילת דרכך בצבא הייתי בתיכון, ליויתי בדאגה את שלבי התאקלמותך בצבא, תחילה בטירונות, לאחר מכן מקצועות וקורס מפקדי טנקים, עד מהרה סיימת את קורס הקצינים והיית לקצין בשריון, קידום שאותו כה רצית. אני נזכר כשהיית בטירונות טיילנו בעיר וראינו זוג צוערי שריון, התבוננת בהם ואמרת „גם אני רוצה“! רצית והיית לקצין טוב בחיל השריון, כל מה שרצית הישגת בכח ההתמדה ובכשרון הטמון בך, מלבד דבר אחד, רצית לחיות, אהבת את החיים וידעת כיצד להפיק מהם את הנאותיהם, יכולת להם. אך מול המות לא יכולת, כדור בודד ואולי אף תועה פגע בעורפך! זהו חסל! הנך חלל!

בשברירית השניה נהיינו שכולים, חני, האשה שכה אהבת הערכתך והערצת נותרה בדד אלמנה, היא בלעדיך, קשה לראותה לבד נאבקת עם החיים, הייתם יחד כנוף אחד, וכעת בלעדיך קשה, קשה לה לתמר היתומה ולנו לי כאח ולהורים השכולים.

אמנם הצטרפה למשפחתנו הכאובה בת קטנה הנושאת את דמותך, תינוקת קטנה ויפהפיה. תמר! ילדת פלא, כשאני מתבונן בחיוכה, בדרך הילוכה ובשחוק פיה אני רואה אותך, את דודי, הוי אלהים, לו לפחות היית זוכה לראות את פאר יצירתך, את התגשמות והתגלות היופי והחכמה כשם שהיית אתה דודי.

אך בלעדיך שחוק פינו נמלא דמעה והשמחה מהולה בעצב.

נעם

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

דודי באנו להפריד ממך !

בין הקהל הרב שהתאסף כאן נמצאים חבריך, מפקדיך, חבריך לנשק.
באת אלינו כאדם בוגר. לאחר שסיימת את לימודיך היסודיים, את שרותך הצבאי
הסדיר, ולאחר שעברת את מלחמת ההתשה בסיני.
לאחר שירותך הסדיר השתחררת והתחלת בהמשך לימודיך והתחלת בהקמת
משפחה — בית בישראל.
הגעת אלינו, ליחידת המילואים מלא מרץ, בוטח בעצמו, בוטח בחבריו, הרי את
רובם היכרת ועברו איתך מסלול זה והיו איתך במלחמת ההתשה. בוטח בידע
המקצועי שלו ובשליטתו בטנק.
ידע מקצועי ושליטה בטנק כפי שהיו לך יכול להשיג רק אדם האוהב את הכלי
הזה. ואתה אהבת את הכלי, בו מצאת את מותך. אהבה זו ביטאת מספר
פעמים.
שיבוצך ביחידה לא היוותה בעיה. עם הנכונות, השקדנות והידע המקצועי שלך מצאת
את מקומך במהירות.
תכונות אלו התגלו אצלך גם ביום הכיפורים, לא היתה לך סבלנות להמתין שיביאו
לך את צו הקריאה ובזמן שהרגשת משהוא באויר רצית ללכת.
התאיצבת ביחידה עם רעיתך חני וכל אחד מכם פנה לעיסוקיו. אתה התארגנת
במהירות ובלילה התחלת כבר בתנועה לעבר סיני.
השתתפת בקרבות בלימה קשים, בהם נפגעו רבים מחבריך — אך אתה המשכת
להיות בטוח בנצחוננו. לא התלבטת, לא היססת.
חושבני ששמחת ברגע שנודע לך כי אנו עוברים להתקפה וקיווית, כי התקפה זו
תביא את ההכרעה במלחמה כפי שזה באמת קרה.

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

עם שמחה זו ועם תקווה זו יצאת בליל 16—15 באוקטובר להתקפה לעבר התעלה לתפיסת ראש גשר על מנת לאפשר מעבר התעלה על-ידי יחידות אחרות ולהשיג את ההכרעה.

קרב זה היה מר ואכזרי, נפגעו שני-שליש מיחידתך וביניהם אתה. נתת את הכל מה שיכלת — את החיים. אך המשימה הושגה.

קרב זה מלא מעשי מופת ויתפוס מקום כבוד בין שורת הקרבות הנלמדים והמשמשים דוגמא.

ובתוך הקרב, אתה, נכוונתך, פועלך, אישיותך תשמש דוגמא ומופת לדורות הבאים של שיריונאים.

יהיה זכרך ברוך!

אל"מ טוביה רביב
מפקד היחידה

דברים לזכרו של דוד יואל ז"ל

אהבה וגבורה

טאת הדיד אברהם ויצמן

איך נפלו גבורים בתוך המלחמה
צר לי עיני אחי נעשת לי טגד...
שמואל ג', פיק א'

משחר יום היוולדו הכרתיו ואהבתיו. ומשנקרא שמו דוד יואל על שם סבו ואחי הגדול, תלמיד חכם, עדין נפש, בעל מידות תרומיות, הוספתי אהבה על אהבה. ראיתי בו נצר משרשי משפחתנו הנכבדה שרוב רובה הישגדה בשנות השואה, רק שרודים יהודים נותרו לפליטה ממשפחתנו המסונפת וכל אחד ואחד יקר לנו מאד. אבל דוד יואל היה משהו מיוחד במינו. ראיתי בו המשך של דוד יואל הסבא שלנו ז"ל, ואומנם ירש ממנו הרבה נטיותיו הנעלות, צנוע, בעל דרך ארץ, ביישן במקצת ובסכר פנים יפות קבל כל אדם, צמא לדעת ושקדן בלימודים.

שתי בנות ושני בנים היו לו לאחי הגדול. הבנים והבת הבכורה נספו בשואה, נשארה רק רחל הבת הצעירה, איד מוצל מאש. אחרי תלאות וטלטולים הגיעה לחוג מבטחים לארץ ישראל. כאן נישאה לאלי כהן, שניהם ניצולי השואה, בקשו לשבת במנוחה בארץ, אבל קפצה עליהם רוגזתה של מלחמת יום כפורים...

דוד יואל ז"ל נולד ביפו. השתתפתי בשלוש שמחותיו: בכרית, ברטצוה ונשואין ולדאבנוי הרב השתתפתי לאחרונה בהלויתו... האם יכולתי לראות בחלום הרע ביותר שאני אספיד את דוד?!

נמלאתה אהבתו אל ההורים ואל כל המשפחה ואת תנה אהב. טוב היה לה מעשרה בנים, אבל לצערנו הרב הלכ האוהב הזה לא זכה לאהבת אב... לראות את מר בתו הנחמדה שנולדה כדמותו וכצלמו.

תלינו בו הרבה תקוות ופללנו לראותו כמלומד מפורסם אבל לצערנו התפרסם כקדוש וכגבור ישראל...

ובין שנות גבורי ישראל שבכל הדורות שחרפו את נפשם למות בעד קדושת השם והארץ יתנוסס דוד יואל בהן ז"ל, זכר קדוש וגבור לכרכה.

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

מצבה

מהאש והתופת, מהעייפות, הפחד והגבורה. מגיא ההריגה,
אל מול מצבה חתומה.

נפש שהלכה לה, ודמות שתשאר חקוקה. כה קרובה... ורחוקה... קרובה... ורחוקה...
בעין עצומה, שבה, ובפקיחתה נעלמה.

הראש מורם בגאווה, והעיניים מושפלות ביראה,
אל מול מצבה יתומה.

שם היה נורא — אימה, כלם בעד אחד ואחד בעד כלם. לשם הלכה ולא חזרה.
תחושת דחף להשיב הגלגל אחור, בתקווה להושיע והיד קצרה להגיע.

כה קרובים זכרונות רחוקים על אותה תקופה ארוכה
אל מול מצבה חתומה.

קמ"ט קק"ש בגדוד ובהתשה. אותה משימה, שאיפה ומטרה, איחדה עולמות
שילבה הצלחה.

סמ"פ וקמב"ץ, תפקידים קרובים וכרוכים; התקדמות, הצלחה. ולפתע
עולמות מתרחקים.

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

בשחרור היתה הרגשת הקלה ואתה סיוס תקופה. שיבה להתחלה, התרחקות ושכחה,
אל מול מצבה חתומה.

ובטרם מלחמה, פגישה. תקווה לתקופה חדשה, כזאת שכבר היתה בהתחלה.
עמה, עם המלחמה הפכה התקווה לאכזבה. קירבה וזכרון.

חברות שנדמה,
אל מול מצבה חתומה.

נפש שהלכה לה, ודמות שתשאר חקוקה. כה קרובה... ורחוקה... קרובה... ורחוקה...

בצלאל

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

דודי,

רוצה לספר עוד ועוד — ולא יכול.
המלים ישנן, הרגשות מאיימים להתפרץ — ואין עוזר. שהרי לא סיפורים יש
בכוחם למצות אותך, כפי שאנו היכרנוך, מקרוב ובאמת.
מה לא היית? — חם, חברי, דואג, עוזר, מחייך, אוהב, אנושי — בקיצור, מכלול
שלם שפירושו: חיים. ובגלל שהיית כפי שרק אתה יכלת להיות אהבנוך!
לא רבים זוכים לחברים שהם גם אוהבי אמת, כי לשם כך צריכים להיות טובים
עוד יותר, כמוך, כפי שהינך עבורנו.
לכן, בלכתך מאיתנו, אנו כואבים כמי שאיבד חלק מעצמו, גופו ועצמיותו.
אך למרות הכאב — עמנו אתה ועימנו תהיה, כי את זאת אני מבטיח!

מאיר מרום

דברים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

מנשרים קלו מאריות גברו

קטונתי מדוד הקדמון שידע לבטא בקינה נפלאה את צערו על אבדן ידידו היקר.
זלות המלים שבפי, אבל הן באות מעומק הלב.
צר לי עליך, תלמידי דוד.

נער רך היית בין תלמידי שבכפר הצעיר באותם ימים רחוקים של 1954.
ילד נבון, יפה-עיניים ויפה נפש, תלמיד חרוץ וממושמע וילד ערני ומשתובב עם
שובבים בהפסקה.

טוב לב היית, חייכן, חביב, ורגיש בצורה בלתי רגילה. ידעתי לפי מבע עיניך עד
מה התרשמת מספורי התנ"ך שספרתי בכתה, או בשעת סיורים שערכנו לרוב
בחורשות ובנבעות שמסביב לכפר. בלעת כל מלה כי מלא רגש היית. וכשהספור
היה עצוב — מלאו עיניך דמעה.

ולא ידענו אז — שגם אתה, דוד, תהפך לספור אגדה, ספור עצוב מלא הוד, עוד
חוליה בשרשרת תפארת נצח ישראל.

שמחנו בכפר כשהגעת למצוות, סיימת ביי"ס תיכון, גדלת, והיית לקצין בישראל,
אחראי וממושמע וחבר נאמן כהרלנך מילדות.

והנה, זכו הוריך להשיאך, וברוב ששון ראינוך כחתן גאה ומאושר, וכל הכפר לקח
חלק בשמחה.

אך אהה, לא לזמן רב, כי את בתך הרכה תמר כבר לא הכרת. היא נולדה כחצי
שנה לאחר שעלית ברכב אש השמימה במלחמת יום הדין האכזרית אי שם בחולות
סיני.

הצבי ישראל על במותיך חלל — איך נפלו גבורים!

אסתר דרורי

מעשה אחד מיני רבים מאוד

כמובן, זכורים לי אירועים ומקרים משותפים רבים רבים מאז ימי בית הספר התיכון, אבל הייתי רוצה להתייחס לנקודת אור בולטת במיוחד שקשה לי לשכוח אותה. לכל אדם יש באמתחתו את הימים היותר טובים והפחות טובים בתקופותיו השונות. לעולם הוא יחשוב פעמיים אם לשתף אדם אחר בחוויות ממין זה ודודי היה אחד האנשים הבודדים הזכור לי היטב כאדם הפתוח לכל בעיה מעין זו. איכפת היה לו מאוד לתת ידו ולהשקיע מיטב עזרתו ברצון לפתור בעיה לאדם אחר וכצעד ראשון דאג תמיד לכך שלא יהיה אדם אחר שרוי בכדידות מסוג זה או אחר. באחד מימי הששי הוזמנו אל חני ודודי לדירתם בתל-אביב. אנתו יום היה יום נשום ביותר ודודי חשב לעצמו שמא לא אניע לנוכח מזג האוויר הסוער, אבל כשחני ודודי מזמינים הרי הם מתכוונים לכך בכל לבבם והטלפון לא פסק מלצלצל כדי לוודא שאכן אניע. כל מאמץ לא נחסך באותן שעות כדי לשכנע אותי לבוא בכל זאת.

ואכן הגעתי. אולי רק כדאי להוסיף ולומר שקבלת פנים והכנסת אורחים כפי שזמיתי למצוא בביתם זוהי אחת התמונות הנדירות ביותר היום.

המחשבה שגורמת לי טרדה עד היום היא המחשבה שאדם כמוהו שכל כך עזר לאנשים לא להיות לבדם על משפחתו הביאה המלחמה את האסון של להיות לבד.

נינה

מעשה אחד מיני רבים מאוד

כמובן, זכורים לי אירועים ומקרים משותפים רבים רבים מאז ימי בית הספר התיכון, אבל הייתי רוצה להתייחס לנקודת אור בולטת במיוחד שקשה לי לשכוח אותה.

לכל אדם יש באמתחתו את הימים היותר טובים והפחות טובים בתקופותיו השונות. לעולם הוא יחשוב פעמיים אם לשתף אדם אחר בחוויות ממין זה ודודי היה אחד האנשים הבודדים הזכור לי היטב כאדם הפתוח לכל בעיה מעין זו. איכפת היה לו מאוד לתת ידו ולהשקיע מיטב עזרתו ברצון לפתור בעיה לאדם אחר וכצעד ראשון דאג תמיד לכך שלא יהיה אדם אחר שרוי בכדידות מסוג זה או אחר.

באחד מימי הששי הוזמנו אל חני ודודי לדירתם בתל-אביב. אנתו יום היה יום נשום ביותר ודודי חשב לעצמו שמא לא אניע לנוכח מזג האוויר הסוער, אבל כשחני ודודי מזמינים הרי הם מתכוונים לכך בכל לבבם והטלפון לא פסק מלצלצל כדי לוודא שאכן אניע. כל מאמץ לא נחסך באותן שעות כדי לשכנע אותי לבוא בכל זאת.

ואכן הגעתי. אולי רק כדאי להוסיף ולומר שקבלת פנים והכנסת אורחים כפי שזמיתי למצוא בביתם זוהי אחת התמונות הנדירות ביותר היום.

המחשבה שגורמת לי טרדה עד היום היא המחשבה שאדם כמוהו שכל כך עזר לאנשים לא להיות לבדם על משפחתו הביאה המלחמה את האסון של להיות לבד.

נינה

חלל

הראש מורס בגאווה
והעיניים מושפלות ביראה.
תחושת דחף להגיע, להושיע
והיד קצרה מלהגיע.
מאוחר...

יחדיו במחשבה ובמעש
שלובים רצון מטרה וכעס.
בדיחה על מדליה ודרגה
לצד מסירות תחרות ועזרה.
הבנה...

בודד אל מול חלל
נתימתה הדרך שסלל.
דמות מביטה ממרום הערפל
לעיניים תוים ולאוזניים המלל
זכרון...

בצלאל

שירים לזכרו של כהן דוד יואל ז"ל

תחלה בוכים

אחר כך הבכי מתאבן.

אחר כך זוכרים דבר אחד ויחיד :

את נפילת הבן.

ואין אומרים דבר

או מדברים על גשם ועל מה נשמע.

ועל משהו עוד ועוד על משהו.

והאוזן בין כה לא תשמע.

ושותקים.

וקמים מן הכסא ויושבים וקמים ושב.

ויודעים דבר אחד ויחיד :

לא ישוב.

אברהם חלפי

שירים לזכרו של רוד יואל ז"ל

11.11.75
 אהבה שלי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי

11.11.75
 אהבה שלי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי

11.11.75
 אהבה שלי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי
 אני רוצה לומר לך
 כמה אני אוהב אותך
 ואת כל החיים שאת
 נתת לי

שירים לזכרו של יהודי יואל ז"ל

14. 10. 75

אלה יקריב עלי!

נשאלו את מי הן הן - יקראו לזכרו
נשאלו את מי הן הן - יקראו לזכרו
אלה.

את שנים של חלום, את שנים של חלום -
נשאלו את מי הן הן - יקראו לזכרו
אלה.

את שנים של חלום, את שנים של חלום -

נשאלו את מי הן הן - יקראו לזכרו
אלה.

של

19/10/75